

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 249. Et aliæ multæ quæ simul ascenderant cum eo Hierosolymam. v.
41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

feminas docendo, ad baptismum disponendo. Adhæc eidem Domino & Apostolis ministrando de suis facultatibus.

Salue gloriosa Virginum & Viduarum, imo conjugatarum magis deuota corona. Tu gloria Ecclesiæ Dei, Tu es nota insignis Ecclesiæ veræ Christi non inueniuntur hæc apud acatholicos. Ibi quilibet prædicans habet uxorem suam carnalem, non patitur illa vltam sequentem Maritum suum, aut ministrantem: At Christi Ecclesia habet cælibatum, ibi vnum Apostolum fas est sequi centum, sine æmulatione, sine lite, quoniam spirituale est negotium quod operatur in illis spiritus Dei & caritatis, qui laxat, non coarctat corda.

§. 248. *Et ministrabant ei. v. 41.*

De facultatibus suis, item de ijs quæ Christo mittebantur aut dabantur, nimirum pro vsu ipsius Christi, suorumque discipulorum, quo ad victum & vestitum, acceptabat enim tanquam pauper in consolationem pauperum, & confortationem, si quando bonæ familiæ homines cogantur præ paupertate vel petere à proximis subsidium, vel accipere ex necessitate cum pudore elemosynam. Ministrabant autem ei corde placito, alacri animo, vt qui ipsis ministraret verba salutis æternæ: & velociter & abundanter, & frequenter, imo assidue.

Hic rursus contempletur notam veri Spiritus Christi, in Ecclesia Romana. Ibi hodieque viget spiritus paupertatis voluntariæ, qui apud Reformatos exulat. Ibi viget spiritus ministrantiû Apostolicis viris, qui spiritus longissime est à Reformata synagoga. Inuenias ibi direptores honorû Ecclesiasticorum non fundatores, non ministratores, sed qui ministrari sibi velint. Gratias igitur nouas ago tibi Deus, qui me in ea Ecclesia collocasti, in qua tui spiritus notæ & signa tam patentia reperiuntur.

§. 249. *Et alia multa qua simul ascenderant cum eo Hierosolymam. v. 41.*

lam sacer scriptor recenset secundum Deuotarum fœminarum generis minoris excellentiæ. Hæ non continuo sequebantur Dominum vt Apostolici spiritus & collaborantes in Euangelio, sed subinde v. g. quando erat solennius festum vt pascha, pentecoste, scenopegia, encænia &c. tunc & hæc deuotioni singulariter sese dedebant, peregrinabantur, vel processionem adornabant cum Domino Ierosolymam, aliumue in locum sacrum, plane vt hodie dum fit in orbe Catholico, in quo & quasdam videmus personas fœminei sexus perpetuo inhærete cultui Dei tum in monasterijs tum in cælibatu canonico, vnico castitatis emissio voto, alias vero festis vel Dominicis diebus sese operibus pijs singulariter mancipientes.

Y 2

Christi

CHriste Iesu tu es corona Virginum, quia te sequuntur quocunque ieris, te singulariter amat deuotus fœmineus sexus & colit. Ita prophetatum de te in psalmo Adducentur Regi virgines post eam (scilicet Mariam primam: voto castitatis perpetuæ tibi obstructam) proximæ eius adducentur tibi. Ecce quod psalmista prædixit, in Euangelio, impletum lego, glorifico igitur te ô veritas sancta, quæ hæc quoque hodie in Ecclesia Romana verum esse demonstras.

§. 250. *Et cum iam sero esset factum. v. 42.*

Duplici sensu, nimirum in Horizonte Ierosolymitano, in quo sol ad occasum vergebat; & in vniuerso mundo in quo iam princeps mundi victus, incipiebat sentire se esse victum, cum iustitiæ sol, de cœlo Christus Deus noster, occubisset per mortem & ad inferos descendisset, expolians potestates. Sane valde sero erat, & haud dubie ringebant & fremebant dæmones quod ipsimet per suas suggestiones, & immisionem in cor Iudæ, & manus & ora Iudæorum ac gentilium seruorum suorum sibi hoc malum inflixissent, & occidendo iustum, in quem non habuissent potestatem, omnes vna sorte amisissent subiugatos. Sane sero sapiebant, & sero erat valde.

DEus meus, gaudeo & gaudet omnis chorus fidelium, quod superbissimos spiritus ita dextre de potestate sua eiecisti, vt ipsi adiuuarent strenue te in eo bello in quo essent vincendi, ita vt in omni sua astutia, agnouerint, sed sero, se esse prostratos. Tu es igitur Triumphator in Israel, tu es victor inferni. Salue festa dies, toto venerabilis æuo, qua Deus infernum vicit & astra tenet.

§. 251. *Quia erat parasceue. v. 42.*

Iam dixerat tempus physicum diei, & morale, in quo occubuit vincens Dominus, iam indicat & diem mortis Christi & depositionis è cruce & sepulturæ nempe diem Veneris seu Feriæ sextæ, ea enim erat Parasceue Sabbati, qua præparabant Iudæi quæ sabbato opus erunt, & in ipso sabbato agere vel tractare non licebat. nam parasceue, verbum est Græcum, significans Latine præparationem, quo nomine vtiebantur & Iudæi qui inter Græcos morabantur. Quia ergo sexta die homo factus est, septima autem die conditor ab omni opere suo requieuit, recte Saluator sexta die crucifixus humanæ restorationis impleuit arcanum. Sabbatho autem in sepulchro quiescens resurrectionis quæ octaua die ventura erat, expectabat euentum.

Deus